

MAGDOLNA-ZÁPOR

Magvető Kiadó, Budapest, 1975

Tartalom

AZ UDVAR FÁJA

- [A lombon átszűrt](#)
- [Hajnaltól reggelig](#)
- [Szép fácska, dunna volt...](#)
- [Már egyre több eget](#)
- [Az udvar fája](#)
- [Nem vagy itt](#)
- [Nyár. Délután](#)

PRÉDIKÁTOR-ÉNEK

- [Che](#)
- [Temesvár. Dózsa tábora](#)
- [Temesvár után. Az erdőn](#)
- [1514](#)
- [Változatok egy kurucdalra](#)
- [Változatok egy kurucdalra II.](#)
- [Prédikátor-ének](#)
- [Vörösmarty. 1850](#)
- [Vázlat A vén cigányhoz](#)
- [Petőfi](#)
- [Bolgárok](#)

LEGENDA, HÁT LEHULLASZ

- [Azt hittük, hogy a dzsungелеk](#)
- [Oly bizonytalanná](#)
- [Kutya](#)
- [Raszkolnyikov éjszakái](#)

- [Dal](#)
- [Erdő, erdő](#)
- [Végigver rajtad](#)
- [Itt](#)
- [Legenda, hát lehullasz](#)

IMA

- [Ima](#)
- [Ingemet varrják](#)
- [Könyörgés lányom életéért](#)
- [Szakadj, Magdolna-zápor](#)
- [Gyóntató fehérség](#)
- [Szerelmesvers](#)
- [.....-nak](#)
- [Éjszaka, fekete ménes](#)

A kötet hátsó borítója:

(Baka István fotóját Baka Tünde készítette 1973-ban Szekszárdon.)

1948-ban születtem, Szekszárdon. Ma – a Szegeden töltött egyetemi évek után – ismét itt élek, feleségemmel, kislányommal. Két évig a város egyik szakközépiskolájában dolgoztam magyar–oroszl szakos tanárként.

Verseimet először a szegedi Tisztáj közölte 69 februárjában. 72-ben bemutattott, s azóta rendszeresen közöl a Kortárs is. Keveset írok – bár igyekszem minél több időt írásra fordítani –, ez a vékony kötet hat év termését tartalmazza.

Lassan kilépek az ifjúkorból, életem sorssá kezd válni, s én ebből azt szeretném

versbe menteni, ami másokéval is közös. S ezért először magammal vetek számot, miközben megteszem az első lépéseket „a Holnap elébe”.

*

Gazdagon áradnak, hömpölyögnek a képek. Az egyik két vonással megrajzoltak és az ezernyi színes szálból szövöttek: „Felfedeztem – írta –, hogy a versben nem az én személyem a fontos, hanem a kép.” A kettő azonban szorosan összetartozik. Hiszen Baka képei sohasem öncélúak, nem üres formai bravúrok, hanem a költői egyéniség és magatartás kifejezői. S ahogy változik, fejlődik a költői személyiség, úgy változik, bontakozik ki egyre gazdagabban a képek motívumrendszere is. Ezek a képek, még a legbonyolultabb szövésűek is – éppen mert mindig funkciójuk, küldetésük van – pontosak, tiszták. Tiszták akkor is, ha a múltból merítenek, a népdalok és kurdalok világából vagy a nagy elődök példáiból.